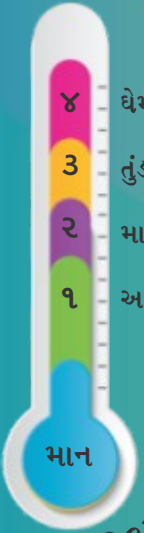


અક્રમ યુથ

મે ૨૦૧૭ ગુજરાતી

દાદા ભગવાન પરિવાર

₹૧૨



- ૪ ઘેમરાજી
- ૩ તુંડમિજાજી
- ૨ માનમાં કપટ
- ૧ અભિમાન

માનોમીટર



માન



અનુક્રમણિકા

૪

માનના પ્રકાર

૬

AkrampediA

૮

મહાન પુરુષોની ઝાંખીઓ

૧૦

Q & A

૧૨

જ્ઞાની વિથ યુથ

૧૪

ચાપલૂસી

૧૭

જ્ઞાનીની વૈજ્ઞાનિક દ્રષ્ટિએ...

૧૮

અપમાન-સફળતાની સીડી તરીકે

૨૧

યુવા-૨૦૧૭ અમરેલી

૨૨

ચેલેન્જ

૨૩

ચલો રમીએ

તંત્રી

ડિમ્પલ મહેતા

વર્ષ : ૫, અંક : ૧

સર્ળંગ અંક : ૪૯

મે ૨૦૧૭

સંપર્ક સૂત્ર :

જ્ઞાનીની છાયામાં,

ત્રિમંદિર સંકુલ, સીમંધર સિટી,

અમદાવાદ-કલોલ હાઈવે,

મુ.પો. - અડાલજ,

જી.ગાંધીનગર-૩૮૨૪૨૧, ગુજરાત.

ફોન : (૦૭૯) ૩૯૮૩૦૧૦૦

email: akramyouth@dadabhagwan.org

website: youth.dadabhagwan.org

Printed & Published by

Dimple Mehta on behalf of
Mahavideh Foundation
Simandhar City, Adalaj -
382421. Dist- Gandhinagar

Owned by

Mahavideh Foundation
Simandhar City, Adalaj -
382421. Dist- Gandhinagar

Printed at

Amba Offset

Basement, Parshvanath
Chambers, Nr. RBI,
Usmanpura, Ahmedabad-14.

Published at

Mahavideh Foundation
Simandhar City, Adalaj -
382421. Dist- Gandhinagar
કુલ ૨૪ પેજ કવર પેજ સાથે

લવાજમ (ગુજરાતી)

વાર્ષિક સભ્ય

ભારત : ૧૨૫ રૂપિયા

યુ.એસ.એ. : ૧૫ ડોલર

યુ.કે. : ૧૦ પાઉન્ડ

પાંચ વર્ષ

ભારત : ૫૦૦ રૂપિયા

યુ.એસ.એ. : ૬૦ ડોલર

યુ.કે. : ૪૦ પાઉન્ડ

D.D/M.O. 'મહાવિદેહ ફાઉન્ડેશન' ના

નામે મોકલવો



You need to download QR Code Scanner App from Play store or iTunes Store

Visit : <http://youth.dadabhagwan.org/Gallery/Akram-Youth>

Download free ebook / PDF versions of all
Akram Youth issues by scanning this QR code

સંપાદકીય

“જગતમાં માન ના હોત તો અહીં જ મોક્ષ હોત”
- શ્રીમદ્ રાજચંદ્રનું આ જાણીતું વાક્ય એ વાતનો પુરાવો આપે છે કે, ‘માન’ જ આપણા રોજિંદા જીવનમાં ઊભી થતી બધી સમસ્યાઓ અને તણાવ માટેનું મોટું કારણ છે. બધાં જ જ્ઞાની પુરુષોનો એક જ મત હોય છે. તેથી, દાદાશ્રીએ પણ ક્યાંક જણાવ્યું છે કે ‘અપમાન’ એ વિટામિન છે, જ્યારે ‘માન’ ખોરાક છે.

‘માન’ ઘણા પ્રકારનું હોય છે. ચાલો, માન અને તેના વિવિધ પ્રકારો વિષે વિગતવાર જાણીએ. વધુમાં, શ્રીમદ્જીના જીવનના અનુભવોમાંથી એ પણ શીખીએ કે માન કઈ રીતે આપણા વિકાસને અવરોધે છે.

એકવાર નક્કી થઈ ગયું કે માન ખોટું છે, તો ચાલો, પ્યોરિટીથી (શુદ્ધતાથી) જગતકલ્યાણના માર્ગ પર ચાલીએ. દાદાશ્રીએ જગતકલ્યાણમાં પ્યોરિટી (શુદ્ધતા) માટે: વિષય, માન અને લક્ષ્મીની પ્યોરિટી પર ખાસ ભાર મૂક્યો છે. ચાલો, કઈ રીતે પ્યોર (શુદ્ધ) થવાય, તે શીખીએ.

જીવનના દરેક પગલે બુદ્ધિ હંમેશાં નફો અને ખોટ દેખાડ્યા કરતી હોય છે. મોટેભાગે, દરેકની માન્યતામાં એ જ હોય છે કે, વ્યવહારમાં પોતાનો માન-મોભો વધે એ જ ફાયદાકારક છે. જ્યારે દાદાશ્રી કહે છે કે, “અપમાન જ એક એવું છે, જે બહુ ફાયદાકારક છે.” માન અને અપમાન એ, અહંકારના કડવા કે મીઠા રસ છે. ઘણા લોકોએ જીવનમાં અપમાન સહન કર્યું અને તેનો જીવનમાં શ્રેષ્ઠતા મેળવવા માટેના પગથિયા રૂપે, ઉપયોગ પણ કર્યો. રતન ટાટા અને માઈકલ જોર્ડનના અનુભવો વાંચીને, આપણે, પોતાની સાથે થતાં અપમાનથી વધારે મજબૂત બનીએ અને જીવનનો મુકાબલો કરતાં શીખીએ.

તો ચાલો, મજબૂત બનવાનો નિશ્ચય કરીએ. ચાલો, માન-અપમાન પાછળની વિગતો સમજીએ. (માન-અપમાન થવા પાછળના કારણો સમજીએ) અને ભવિષ્યના કષાય રહિત, શાંતિભર્યા શ્રેષ્ઠ જીવનની સમજણ મેળવી લઈએ.

- ડિમ્પલ મહેતા

માનના પ્રકાર

એક સહજ અહંકાર હોય. પોતાની ઓળખવાળો. પોતાના ગુણો દર્શાવનારો તો કોઈ “ત્રેજયુએટ છું” એવું કહે. બસ પોતાના જે ગુણો (ક્વૉલીટી) છે એટલા પૂરતું જ માન. એ સ્વમાન છે. સહજ અહંકાર ઉપયોગિતા દર્શાવનારો હોવો જોઈએ.

પણ પછી તે – “હું કંઈક વિશેષ છું” એમ અને બીજા વિવિધ પ્રકારથી આગળ પ્રવર્તે છે.

૧) અભિમાન : પોતાની જાતને માનભેર સંબોધે છે. તું કોણ? તો કહે, “લલ્લુભાઈ વકીલ” નામ સાથે મોભા અને હોદ્દાને જોડે છે. આમાં મમતા ભળેલી છે. સાધન-સંપત્તિ જોડાયેલા છે. કહેશે, “આ મારું ઘર, બંગલો, મોટર, જમીન, સંપત્તિ” વગેરે. હવે “મારાપણા” માં ગયો તે “અભિમાની” થયો. ‘મોંઘી વસ્તુઓ સાથેનું માન’ સોનાની ઘડિયાળ, નવી ફેમના ચશ્મા વગેરેનો દેખાડો કરતો ફરે. શો ઑફ કરે. બીજું કેટલાક લોકો ગ્રુપમાં જોરથી બોલે “જય સચ્ચિદાનંદ” બધાનું ધ્યાન ખેંચવાના ઉદ્દેશથી. આરતી ચાલતી હોય તો વચ્ચેથી કૂદીને આરતી લેવા આગળ આવે. આ એક પ્રકારનું ચીપ માન કહેવાય કે જે બીજા લોકોનું એટેન્શન ખોળતો ફરે.

આ સાધુ સંન્યાસીઓ પાસે વસ્તુઓ (મટીરિયલ્સ) નથી હોતી, છતાં પણ શાસ્ત્રો ભણેલાનો, પોતાના ગચ્છનો, શિષ્યોની સંખ્યા વધારવાનો અહંકાર જબરજસ્ત હોય.

માનના પર્યાયો ઘણા છે. ખૂબ ‘માન’ મળો એ એક પ્રકારની ભૂખ છે. “હું કંઈક છું” એવું બધાંને દેખાડી દેવાની પ્રબળ ઈચ્છા. નાનપણમાં ખાસ કરીને

જેને બહુ ‘માન’ ન મળ્યું હોય કે અવગણના થઈ હોય એ મોટી ઉંમરમાં બહુ માની થાય. બધાંથી આગળ થવું છે એવું એને રહે. માન આવે તો ચાખો, પણ એની ટેવ ના પાડશો. માન ખાવાની ટેવ ના પડવી જોઈએ. માન આપનાર ઉપર રાગ ન થવો જોઈએ. નહિતર અભિમાન થશે અને તે પાછું નીચે લઈ જશે.

૨) માનમાં કપટ : માનમાં પાછી વિકૃતિઓ હોય, માન ખાવા કપટ કરે. ગ્રુપમાં ફોટો પડતો હોય ત્યારે ફટ દઈને આગળ આવી જાય. સારા દેખાવા માટે વાળ ડાય કરે. પોતાને વિશેષ માન જોઈએ છે. કોઈ આમંત્રણમાં આગ્રહ ઓછો પડે તો જમવા ના જાય. બીજા કરતાં પોતે વધારે સુખી છે, એવું બતાવ બતાવ કરે. માન મેળવવા ખાતર દાન આપે. પોતાના નામની તકતી મૂકાવે.

૩) તુંડમિજાજી : અમુક હોદ્દાવાળી પર્સનાલીટી જોઈ હશે (વ્યક્તિનો વ્યવહાર જોયો હશે)! એન્જનીયર કે કલેક્ટર. ઑફિસરો એ બધા કડક સ્વભાવ દેખાડનારા હોય. જ્યાં જાય ત્યાં બધાંને હલાવી

નાખે. પોતાના હોદ્દાનું અભિમાન વર્તે. મિજાજ પાર વગરનો તુમાખીભર્યો. આવી ઘણી વ્યક્તિઓ જોયેલી. પરણવાનું મળતું ન હોય તો ય પાછો પાવર દેખાડે. હોદ્દાને લીધે માન મળતું હોય બાકી આમ કંઈ ઠેકાણાં ના હોય.

૪) ઘેમરાજી : બહુ જ અહંકાર, ઘમંડવાળો. ત્રણ માઈલ ચાલવાની તાકાત ના હોય છતાં કહેશે ‘આખી દુનિયા ફરી આવું.’ આબરૂ વગરની વાતો કરે. બધાંને ‘છીટ છીટ’ કર્યા કરે. કોઈને પોતાના હિસાબમાં જ ન ગણે ને ! અતિશયોક્તિ ભરેલી વાતો કરે. ગુણોમાં લાયકાત જોવા ન મળે, પણ ઘેમરાજી રાખીને ફરે. જાણે કે બહુ મોટી હસ્તી ન હોય !

આ બધાં “માન”ના સ્વરૂપ જ - જુદા જુદા દ્રષ્ટિકોણથી.

સ્વમાન સારું : “સ્વ” ની પ્રાપ્તિ થઈ પછી સહજ રહે માન, ફૂલી ના જાય. સ્વમાન તો સારું. સદ્ગુણો હદમાં રાખે. એ તો જાળવવું નહિતર માણસ નફફટ થઈ જાય. પછી ‘અહંકાર’ ‘માની’ થતો જાય છે. એ મુખ્ય ભટકવાનું કારણ છે. કર્તાપણાનો અહંકાર તૂટે ત્યારે ભગવાન પ્રગટ થાય — આત્મજ્ઞાન. બાકી તો અહંકાર, ગર્વરસ લે પછી કેફ ચડે. જ્ઞાનનું આવરણ ક્યારે તૂટે? જ્યારે મોહનીય કર્મ પૂરું થાય ત્યારે.

“માન”નો રક્ષક એટલે ક્રોધ. જ્યાં માન ન સચવાય ત્યાં તરત જ ક્રોધ થઈ જાય અને સામા પર એટેક કરી નાખે. ક્રોધ માનને રક્ષણ આપનારો છે. માન માપવાનું થર્મોમીટર શું? અહીં પંદર થી વીસ સગાંવહાલાં બેઠાં હોય, તે બધાની વચ્ચે તમને કહે કે

‘તમારામાં અક્કલનો છાંટો નથી’ જો અસર થઈ ગઈ ને? તો માન હતું ને? અપમાન સહન ન થાય એ મોટો માની.

માનથી જ સંસાર ઊભો છે અને કર્મોની વંશાવળી ચાલુ રહે છે. શુદ્ધાત્માનું લક્ષ બેસતાં જ તે ઓગળી જાય છે. પછી ઉપર છલ્લું રહે પણ એમાં આપણી સંમતિ ન હોય.



માનોમીટર



AKRAMPEDIA

લેખક : આયુષ મહેતા

ઉંમર : ૧૬

“ઈર્ષ્યા એટલે બીજાની ખુશીઓની ગણતરી કરવાની કળા, પોતાની ખુશીઓની નહીં.”

હું અને મારી મિત્ર સિમોન, સાથે મળીને અમારી કોલેજમાં એક વિદ્યાર્થી સંગઠન ચલાવીએ છીએ. એક દિવસ અમે અમારા સંગઠનની યોજનાઓ વિષે વાત કરી રહ્યા હતાં. સિમોને એક મોટી સર્જનાત્મક યોજના (પ્લાન/પ્રોજેક્ટ) વિષે વાત કરી અને કહ્યું કે તે પોતે આ યોજનાને ચલાવી પણ શકશે અને એની આગેવાની પણ કરી શકશે.

યોજના અદ્ભુત હતી, પણ મને એ ના ગમી! તે આવી જોરદાર યોજના લઈને આવી એ જ મને ના ગમ્યું, મને મારા આ અણગમાનું કારણ સમજાયું નહીં તેમ છતાં, કોફી પીતાં પીતાં, મેં યોજના વિષે મારા મંતવ્યો રજૂ કર્યા કે એ આપણા વાર્ષિક ધ્યેય સાથે સુસંગત નથી, આનાથી આપણા સભ્યોને ખોટો સંદેશ જશે, મોટેભાગે આ યોજના સફળ નહીં થાય, વગેરે.

મારા મંતવ્યોનો સિમોને બહુ સુંદર પ્રત્યુત્તર આપ્યો અને પછી કહ્યું, “આયુષ, તે જે કાંઈ પણ કહ્યું, તે બધું મેં ધ્યાનથી સાંભળ્યું, ખરેખર મેં તેને સમજવાની કોશિશ કરી, પણ એમાંથી કોઈ અર્થ ના નીકળ્યો. આ શબ્દો તારા હોય, એવું મને ના લાગ્યું. મને એવું લાગે છે કે, તને મારી ઈર્ષ્યા થઈ રહી છે.”

ઑહોહો શું?... પાછળ કર્કશ અવાજ સાથે કશુંક થંભી ગયું એવો ધીમો અવાજ તમને સંભળાયો? વાતાવરણ ધૂંધળું થઈ ગયું અને સમય જાણે થંભી ગયો.

સિમોન એક અદ્ભુત વ્યક્તિ હોવાથી, તેણે આ વાત પોતાની જાતને સાચી સાબિત કરવા કે સામી વ્યક્તિને ઉતારી પાડવા કે કોઈના પર દોષારોપણ કરવાની ભાવનાથી નહોતી કહી. તેણે આ વાત, પોતાના સ્વાભાવિક અવલોકનથી દોરાઈને કહી હતી.

એની વાત સાંભળતાં વેંત, મને લાગ્યું કે એ સાચું કહી રહી હતી. મેં વિચાર્યું, કે મને એક મિત્રની ઈર્ષ્યા થઈ રહી છે. આ પહેલાં, હું ટેબલની સામેની બાજુ બેસી ચૂક્યો છું અને ત્યારે મારા સર્જનાત્મક અને મહત્વાકાંક્ષી વિચારોને સામે બેઠેલી વ્યક્તિએ પોતાના ડરના કારણે દબાવી દીધા હતા. હું કેમ આવો બની ગયો?

પણ, મારા અહંકારને કારણે, મેં આમાંનું કશું એને કહ્યું નહીં. મને લાગે છે કે મેં એને એવું કંઈક કહ્યું, “હું દિલગીર છું. તારા વિચારોને ટેકો આપું છું. આપણે પછી આ મુદ્દા પર ચર્ચા કરી કોઈ નિર્ણય લઈશું.”

સિમોનના શબ્દોએ, મારા જીવનપથને બદલી નાખ્યો. હું આશ્ચર્ય સાથે ઘરે પહોંચ્યો, “આમ કેમ થયું? હું કેવી રીતે મારા પોતીકા આનંદથી આટલો દૂર થઈ ગયો? હું કેમ આવો થઈ ગયો કે, મારા કોઈ પ્રિયજનના વિકાસને સાંખી ના શક્યો?”

હું મારી જાતથી વિખૂટો પડી ગયો હતો અને અધ્યાત્મથી દૂર થઈ ગયો હતો. આ વાવાઝોડા સમ આકરા વર્ષમાં, બનેલી બધી જ ઘટનાઓથી હું

લાગણીવશ ઘવાયો હતો. તદુપરાંત, અધ્યાત્મ અને સંવેદનાના સંપર્કમાં ન રહેવાના કારણે ખુશ રહેવા માટે હું વધારે ને વધારે ખાવા લાગ્યો અને અતિશય ખાવું એ મારી નબળાઈ બની ગઈ હતી.

પરિણામે પ્રમાદ છવાઈ ગયો અને આત્મ જાગૃતિ નહીંવત્ થઈ ગઈ. સિમોનના શબ્દોના કારણે મારી દ્રષ્ટિ, મારા પ્રમાદ પર પડી. હું જ્યારે ઘરે પહોંચ્યો, ત્યારે મને સ્પષ્ટ સમજાયું કે હું એવી મનઃસ્થિતિ પર પહોંચ્યો છું કે, જેના માટે મને માન છે અને એ એવી યોજનાને સાકાર કરવાની ઈચ્છા દર્શાવે છે કે, જે મારા ધ્યેયને અનુરૂપ છે, તેમ છતાં હું એને ટેકો નથી આપી રહ્યો, તો પરિસ્થિતિ ઘણી વણસેલી છે એમ કહેવાય. આમ વિચારતાં તો મારા સ્વપ્નોને સાકાર કરવાના, સાચા રસ્તે ચાલવાના અને ખુશ રહેવાના માર્ગથી હું કેટલો દૂર ચાલ્યો ગયો કહેવાશે !

મને સમજાયું કે, બીજાની કુશળતા, સર્જનાત્મકતા, મહત્વાકાંક્ષાને બિરદાવવાની અને સહકાર આપવાની આપણી ક્ષમતા, એ આપણી મહત્વાકાંક્ષા અને સર્જનાત્મકતાને આપણે કેટલું સમર્થન આપીએ છીએ તેની સાથે પૂર્ણપણે સંકળાયેલું છે.

જ્યારે જ્યારે મારા મનમાં પ્રશ્નો ઊભાં થાય છે ત્યારે હું <http://youth.dadabhagwan.org> વેબસાઇટ કરું છું જેમાં મને બહુ મજા પડે છે. અત્યારે મને આપ્તપુત્ર સાથેનો એક નાનો સંવાદ મળ્યો.....

પ્રશ્ન : તમને ઈર્ષ્યા કેમ આવે છે?

આપ્તપુત્ર : તમને જે ‘માન’ જોઈતું હોય, એ બીજાને મળે, તો તમને એની ઈર્ષ્યા આવે છે.

પ્રશ્ન : આપણને પૈસાની આટલી તીવ્ર ઝંખના કેમ હોય છે?

આપ્તપુત્ર : તેનાથી તમને કહેવાતો ‘મોભો’ (સ્ટેટસ) મળે અને લોકો તમારી સાથે માનપૂર્વક વ્યવહાર કરે.

પ્રશ્ન : તમે શા માટે કોઈનું અપમાન કરો છો, કે કોઈની મજાક ઉડાવો છો?

આપ્તપુત્ર : પોતાના ‘માન’ની ભીખને કારણે, આપણે બીજાનું અપમાન કરી દઈએ છીએ. આપણે એમ માનીએ છીએ કે, બીજાનું અપમાન કરીને આપણે એને બધાની વચ્ચે નીચો દેખાડીશું અને એમ કરીને આપણે આપોઆપ ઊંચા દેખાઈશું.

પ્રશ્ન : જ્યારે કોઈ આપણું અપમાન કરે ત્યારે શું થાય છે?

આપ્તપુત્ર : જ્યારે બીજા આપણું અપમાન કરે ત્યારે, બધાની વચ્ચે આપણું નીચું દેખાવાથી, આપણી ‘માન’ની ભીખ ઓર વધે છે.

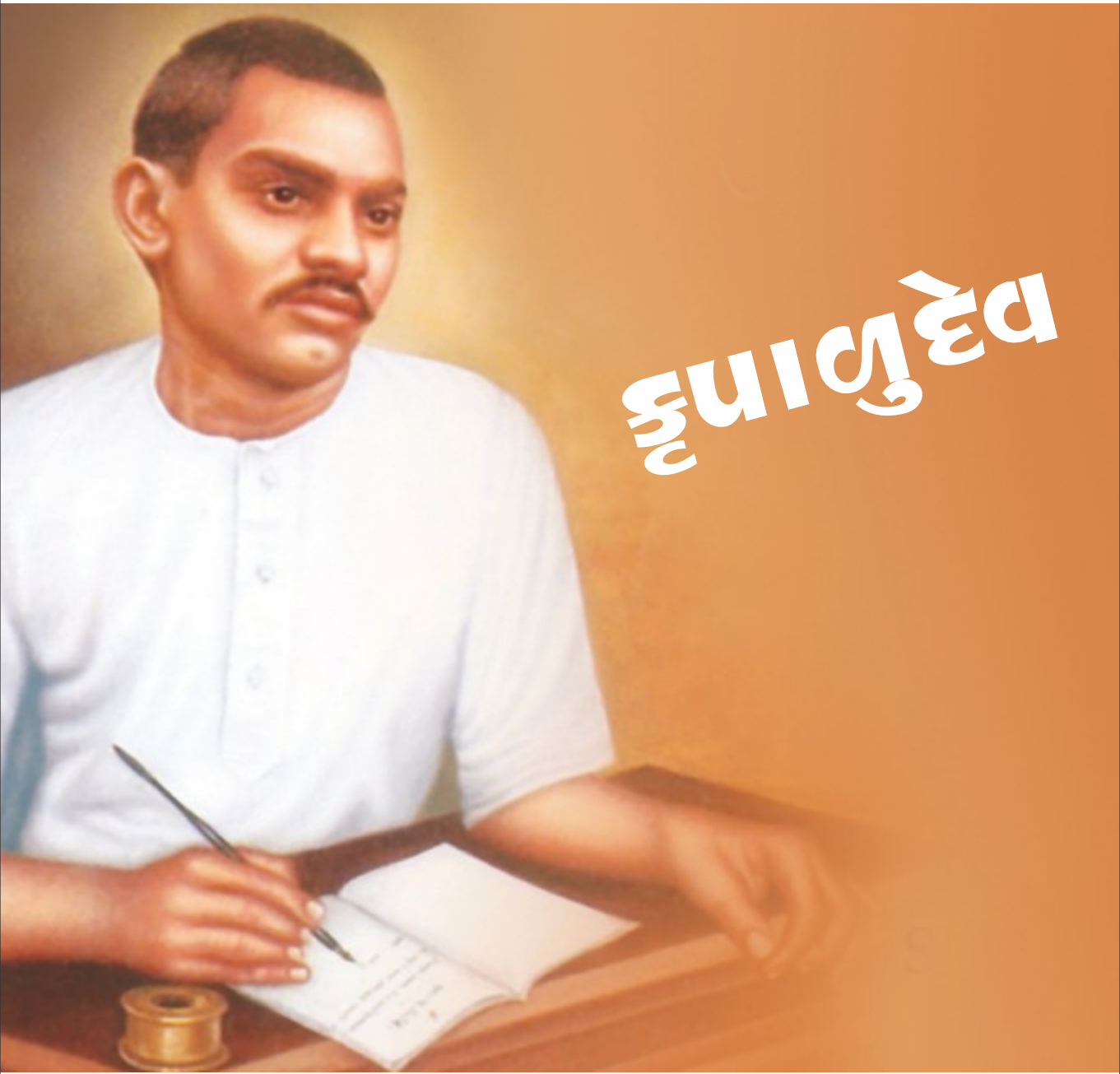
અવગુણો માટે ઘણા કારણો હોય છે. આંતરિક કષાય-માન આમાંનું સૌથી મોટું કારણ છે.

આ સંવાદ વાંચ્યા પછી મને સમજાયું કે મારી ઈર્ષ્યા પાછળ આ ‘માન-કષાય’ જ કારણભૂત છે.

થોડા દિવસોમાં જ મેં ફેરફાર કરવાનું શરૂ કરી દીધું. મેં મારી અથડામણોનો ત્યાગ કર્યો. મેં નક્કી કર્યું કે પરિસ્થિતિ બદલાવવી જ જોઈએ. હું ફરી મારી પોતાની તરફ આવી ગયો. મેં આરામ કરવાનો શરૂ કર્યો, મેં મારા પોતાના સ્વપ્નો અને મહત્વાકાંક્ષાઓને યાદ કરવા માટે મનન અને ચિંતન કરવા માટે સમય આપવાનું શરૂ કર્યું.

પ્રોજેક્ટને આગળ વધારવા માટે, મેં સિમોનને મારો ટેકો આપ્યો. મેં દ્રઢ નિશ્ચય કર્યો કે મારો ‘માન-કષાય’, ક્યારેય મારા મિત્રો, કુટુંબીજનો અને શિક્ષકો સાથેના સંબંધોની વચ્ચે નહીં આવે.

મહાન પુરુષોની ઝાંખીઓ



કૃપાલુદેવ

કૃપાળુદેવે લખ્યું છે કે,

“જગતમાં માન ન હોત તો અહીં જ મોક્ષ હોત”.

માન સંસારમાં સર્વત્ર નજરે પડે છે. ખાતા, પીતા, ચાલતા, બેસતા જીવ માન સાથે રાખીને ફરે છે. જો વિચારે કે મેં શું કર્યું? અભિમાન કરવા જેવું તો કશું છે નહીં? પણ વિભાવ અને અહંભાવને લઈને આવા વિચાર આવતાં નથી. સાચું ગ્રહણ થતું નથી, હું કોણ છું? ક્યાંથી આવ્યો? મારું ખરું સ્વરૂપ શું છે? એવો જીવને વિચાર જ નથી આવતો. એવી માન્યતા જ્ઞાનીપુરુષોના વચનથી આવે છે. ‘આત્મા છે’, ‘તે નિત્ય છે’, ‘છે કર્તા નિજ કર્મ’; ‘છે ભોક્તા’, ‘વળી મોક્ષ છે’, ‘મોક્ષ ઉપાય સુધર્મ’. આ છ વસ્તુઓ સમકિતનો પાયો છે. જ્ઞાનીપુરુષના આશ્રયે મોક્ષમાર્ગ સીધો છે. જ્યાં સુધી “હું જાણું છું” એ મટે નહીં ત્યાં સુધી ઉકેલ આવે નહીં. “રોકે જીવ સ્વચ્છંદ તો, પામે અવશ્ય મોક્ષ..” “બીજું કંઈ શોધમાં, માત્ર એક સત્પુરુષને શોધીને તેના ચરણકમળમાં સર્વભાવ અર્પણ કરી દઈ વત્યો જા, પછી જો મોક્ષ ન મળે તો મારી પાસેથી લેજે” - આ વાક્ય મુમુક્ષુજનો ને ખાતરી કરાવે છે, એક પ્રકારની બાંહેધરી આપે છે. પ્રત્યક્ષ સદ્ગુરુ યોગથી જ સ્વચ્છંદ રોકાય એમ છે. આપણે વિચારીએ તો મહાવીર ભગવાનને કેવા કેવા માન, અપમાન વગેરે આવ્યા હતા! તે રાજા હતા, વૈભવી સુખો હતાં. છતાં એમને છૂટવાની ભાવના હતી. વૈભવો અને બધું છોડીને ચાલી નીકળ્યા તો પણ એમના ઉપર દુઃખો પડ્યા. ગોશાળો તથા દેવોએ ખૂબ જ ઉપસર્ગો કર્યા, પણ ભગવાન આ બધાંની વચ્ચે “આત્મામાં સ્થિર” રહ્યા. સમભાવ એ જ મોક્ષ છે. “છૂટે દેહાધ્યાસ તો નહીં કર્તા તું કર્મનો” - આ દેહને જ પોતાનો માની લીધો છે અને તેનું “માન” સાચવવા જ અપમાન કે દુઃખ વગેરેને ખસેડે છે. મોહ અને મમત્વ ફરી વળે છે. એ જ મોક્ષ માટે બંધનકર્તા છે. સદ્ગુરુની પ્રતીતિ જોઈએ. “સેવે સદ્ગુરુ ચરણને” દેહનું મમત્વ ગયું તો ફરીથી દેહ પ્રાપ્ત ન થાય. દેહભાવ છૂટે તો આત્મજ્ઞાન થાય.

“આત્મ ભાવના ભાવતા જીવ લહે કેવળજ્ઞાન”

જેને જ્ઞાનીની યથાર્થ પ્રતીતિ થઈ છે તેનો તો મોક્ષ થવાનો જ છે. “કોટિ વર્ષનું સ્વપ્ન પણ જાગૃત થતાં શમાય” - એમ અનંતભવોના કર્મો જ્ઞાનીપુરુષના જ્ઞાનથી બળીને ખાખ થઈ જાય.

Q and A

પ્રશ્નકર્તા : જગત કલ્યાણ કરતાં કરતાં માનથી ખ્યોર રહેવામાં કેવું હોવું જોઈએ?

જવાબ : દાદા કહે છે ને, અહીં તો ક્રોધ, માન, માયા, લોભ ખલાસ કરવાના હોય. દાદા કહે છે કે, જ્ઞાન મળ્યા પછી ક્રોધ, માન, માયા, લોભ આપણને ઊભાં જ નથી થતાં. બધો ડિસ્ચાર્જ માલ હોય. દાદા કહે છે ને જ્ઞાનીપુરુષ કોને કહેવાય? કે જેને વિષયની ભીખ ન હોય, પૈસાની ભીખ ના હોય ને માનની ભીખ ના હોય અને શિષ્યોની ભીખ ના હોય. આવી બધી કોઈ પણ ભીખ ના હોય ત્યારે એ જ્ઞાની પુરુષ કહેવાય. અને સંત પુરુષ કોને કહેવાય? તો કે પૈસાની ય ભીખ ના હોય, વિષયની ભીખ ના હોય, પણ માનનું થોડુંઘણું હોય. ને જ્ઞાનીપુરુષને તો માનની ય ભીખ ના હોય. આપણે અહીં આ સંસ્થામાં તો માન માટેનું છે જ નહીં. માન આપી માન ખાવું, એ સિસ્ટમ જ નથી. અહીં માન એક કષાય કહેવાય. ક્રોધ, માન, માયા, લોભ. એ કષાય ને અહીં તો પોષવાનો છે જ નહીં, ઉલટો એને ખલાસ કરવાનો છે. માન નામનો કષાય અહીં તમે નહીં જોશો. કોઈ જગ્યાએ તમે ગમે તેટલું સારું કામ કરશો તો તમને સ્ટેજ પર બોલાવી વાહવાહ નહીં કરે. બધાં તમને માન નહીં આપે. હા, એપ્રિસિએટ કરશે કે બહુ સારું કામ કર્યું, પણ માન નહીં આપે. માન આપશે તો માણસ યગે ને યગે ને એટલે પાછો કષાય મોટો થાય અને કષાય મોટો થાય તો પોતાને ખલાસ કરી નાખે. એટલે આપણે ત્યાં અહીં ગમે તેટલા દાન કોઈ આપે, અગર ભાવ થાય કે ચાલો, આપણે જ્ઞાન માટે દાન કરીએ તો ક્યારેય એની તકતી ના હોય, ક્યારેય એની વાહ વાહ ના થાય, ક્યારેય એને જાહેરમાં બોલાવે નહીં કે આમણે આટલા પૈસા આપ્યા. એટલે અહીં કોઈ પણ દાન આપે તો ખરેખર તો એનો લોભ તોડવા માટે આપે છે નહીં કે માન ખાવા માટે. એટલે કોઈ જગ્યાએ જોશો ને તો ક્યાંય તકતી નહીં હોય.

આપની મનપસંદ મેગેઝીન હવે
હિન્દી ભાષામાં પણ ઉપલબ્ધ છે.



અક્રમ યુથ

તમે youth.dadabhagwan.org અને દાદા ભગવાન એપ
પર અક્રમ યુથ ની હિન્દી આવૃત્તી મેળવી શકો છો.



જ્ઞાની વિથ યુથ

પ્રશ્નકર્તા : જીવનમાં ખૂબ જ માન મળે ત્યારે કેવી સમજણ ગોઠવવી જેથી આપણને સમતા રહે ? અને અપમાનના પ્રસંગો વખતે સમતા કેવી રીતે રાખવી ?

પૂજ્યશ્રી : ડાહ્યા માણસો શું કહે ? ભાઈ, તમે આ માનનું પોટલું મને આપો છો પણ આ બધા સાત જણા પણ હતા. હું એકલો ન હતો. વહેંચી દે. જેમ અંબાજીનો પ્રસાદ આવે તે બધાને ચપટી ચપટી આપી દે, છેવટે એક ચપટી પોતે ખાય, ડાહ્યા માણસો આવું કરે. અને આપણે તો આમ મોઢું ખોલીને બેઠા હોઈએ, બીજાની કેડિટ (આદર) પણ પોતે લઈ લઈએ છીએ.

પ્રશ્નકર્તા : હા, એવું જ થાય છે.

પૂજ્યશ્રી : લ્યો, પછી આમ કહેશે મને કેડિટ નહોતી જોઈતી પણ કેડિટ આપી તો હું ખાઈ ગયો નિરાંતે. પેલા બધા ભૂખ્યા રહ્યા, એ લોકો બિચારા જોયા કરે, “આણે કંઈ કર્યું નથી ને કેડિટ ખાઈ ગયો. બીજી વખત તારી વાત !”

પ્રશ્નકર્તા : પછી એનું રિપેમેન્ટ આવે ને ?

પૂજ્યશ્રી : પછી ભેગા મળીને કો'ક દહાડો કામ આપણાથી સારામાં સારું થયું હોયને, ત્યારે કેડિટ બીજાને ભાગે જતી રહે. તો આપણે દુઃખી દુઃખી થઈ જઈએ. કુદરત કહે છે માન બીજાને આપો. કામ બગડે તો માથે લઈ લેવાનું અને કહેવું કે મારી ભૂલ છે ડિપાર્ટમેન્ટમાં મારી ભૂલથી આ થઈ ગયું છે. કામ સુધરે તો ડિપાર્ટમેન્ટની બધી

વ્યક્તિઓની મહેનત અને આવડત છે, એ લોકો એ બધી હેલ્પ કરી છે, તેથી જ બેસ્ટ થયું છે. ફાવે કે ના ફાવે આવું ?

પ્રશ્નકર્તા : ફાવે.

પૂજ્યશ્રી : એવું ગોઠવી દેવાનું. માનમાં જો ઈન્ટ્રેસ્ટ (રસ) ના આવે તો અપમાનના દુઃખ બહુ ઓછાં અડે. આ તો માનના સુખ લઈએ છીએ ને એટલે અપમાનના દુઃખ ભોગવવા પડે છે. આપણું જ કર્મ નિમિત્ત દ્વારા આપણને ફળ આપે છે. કોનો દોષ કાઢીશું ?

અપમાન જ્ઞાને કરીને ચોખ્ખા કરતાં જઈશું તો ધીમે ધીમે પછી માન પચાવવાની પણ શક્તિ આવી જશે. એટલે અપમાનને જ જીતવું છે. કારણ અપમાનમાં ખરેખર તો માન ચાખનારો અહંકાર જ છે. અપમાન વખતે બહુ કડવાશ ભોગવે છે. જેમ જેમ અપમાનનું દુઃખ જ્ઞાને કરીને ઓગાળતા જઈશું, તો શક્તિ વધશે. આપણામાં હવે આવડત વધી એટલે આ લોકો આપણને રિસ્પેક્ટ (માન) આપે છે. અરે, આવડત નહીં, આ તો પુણ્યનો ઉદય હોય તો લોકો વાહ વાહ બોલે અને પુણ્ય પરવારેને તો લોકો હવા કાઢી નાખે. તેથી આ પુણ્ય-પાપના હિસાબમાં આપણે શું કામ સુખી-દુઃખી થઈએ ?

ચાપલૂસી

અમદાવાદના મધ્યમ વર્ગીય પરિવારનો સુવિધ આજે ખૂબ ખુશ છે. IAS ઑફિસર બની ગયો છે. હા, જો કે અમદાવાદ, મમ્મી-પપ્પા, મિત્રો બધાથી દૂર મુંબઈ જવું પડશે પણ પદવી કેવી મળી છે એ તો જુઓ! આસિસ્ટન્ટ ડીરેક્ટર જનરલ ઑફ ફોરેન ટ્રેડ. સુવિધના મોટાભાઈ થોડાં વર્ષો પહેલાં જ પત્ની અને બાળક સાથે મુંબઈ સેટ થઈ ગયેલા. ભાઈ-ભાભીએ ગવર્નમેંટ ક્વોર્ટર્સને બદલે એમની સાથે રહેવા માટે ખૂબ આગ્રહ કર્યો, એટલે સુવિધ, ભાઈ-ભાભી અને વહાલા ભત્રીજા જૈનમ સાથે રહેવા લાગ્યો.

સરકાર તરફથી ગાડી, સારો પગાર અને બીજી અનેક સવલતો મળતા સુવિધ ખૂબ ખુશ હતો. હવે, સુવિધ મોહમયી નગરીમાં આવીને “સાહેબ” બની ગયો હતો. અવારનવાર ભેટ સોગાદો તેની ઑફિસે અને ઘરે પહોંચી જતી. ભાઈ-ભાભી સાથે બહાર જમવા કે ખરીદી માટે જાય તો રેસ્ટોરન્ટ અને શો-રૂમનાં માલિક, મેનેજર વગેરે. ખડે પગે આગતા-સ્વાગતા કરતા. ભાઈ-ભાભીની લગ્નતિથિ આવતા, તેઓને ભેટમાં આપવા હીરાની વીંટીની ખરીદી માટે જ્યારે સુવિધે ખ્યાતનામ જવેલર્સ ત્રિલોકચંદ્ર ઝવેરીમાં ફોન કરી સારા ઘાટ કાઢી રાખવા જણાવ્યું. ત્યારે ત્યાંના માલિક ત્રિલોક શેઠે, “આમને ખુશ રાખીશ તો એ મારું ઈન્કમેટેક્નું કામ પાર પાડી

આપશે.” એમ વિચારીને પોતે જ દાગીના લઈને એમના ઘરે બતાવવા આવશે એવી વાત કરી. શહેરનાં આટલા મોટા સોની જાતે દાગીના બતાવવા ઘરે આવેલા જોઈને, આસપાસના લોકોમાં સુવિધની પહોંચ અને રુઆબ ચર્ચાનાં વિષય બની જાય છે. દિયર તરફથી મળેલી મોંઘીદાટ ભેટથી ભાભી અને ઈન્કમેટેક્નનાં પ્રશ્ન માટે સુવિધ તરફથી સકારાત્મક પ્રતિભાવ મળતાં સોની પણ ખુશ થઈ જાય છે. તેથી તે જૈનમ માટે એક વીંટી ભેટમાં આપતા જાય છે. મોટા-મોટા ઉદ્યોગપતિઓની પાર્ટીમાં જવાનું તથા બીજા વિવિધ કાર્યક્રમમાં ભાગ લેવો એ બધું તો હવે સાધારણ બની ગયું હતું.

રવિવારે સવારે બધાં ચા-નાસ્તો કરતાં કરતાં, મમ્મી-પપ્પાને મુંબઈ બોલાવી લેવાની ચર્ચા કરી રહ્યા હતાં, ત્યાં જ ડોરબેલ વાગે છે. સુવિધ બારણું ખોલે છે, ત્યાં એક છોકરો ઊભો હોય છે, કહે છે, “અંકલ, જૈનમ છે?” “હા છે ને, અંદર આવ.” કહીને સુવિધ જૈનમને બોલાવે છે. જૈનમ, સ્વરાજને જોઈને થોડો ચોંકી જાય છે, “સ્વરાજ! તું અંદર આવ.” સ્વરાજ અંદર આવવાની ના પાડતાં કહે છે, “યાર જૈનમ, તું કેટલો હોંશિયાર છે? મને તારી મદદ જોઈતી હતી.” જૈનમ આશ્ચર્ય સાથે “મારી મદદ?” “હા, દોસ્ત. તું ગણિતનો એક્કો છે. પણ મને તો તારા જેટલું સરસ નથી આવડતું. આવતા વર્ષથી તું



મને શીખવાડીશ? હવેથી તમે મારા સર. “જૈનમ સર”.” ‘સર’ સાંભાળીને જૈનમને સારું લાગ્યું તે મલકાયો. ત્યાં જ સ્વરાજે કહ્યું, “પણ, આ તો વાત થઈ આવતા વર્ષની. પણ બે દિવસમાં જ પરીક્ષાઓ શરૂ થશે એનું શું? જો, તારો રોલ નંબર દસ છે અને મારો અગિયાર. તો તું મને આ વખતે ગણિતની પરીક્ષામાં મદદ કરીશ? મને જવાબ બતાવીશ, મારા ભાઈ?” અને જૈનમ તેને ‘હા’ પાડી દે છે. ખુશ થઈને સ્વરાજ જતો રહે છે. તે બંનેની આ વાતો ભાઈ-ભાભી અને સુવિધે સાંભળી લીધી હોય છે. ભાભી તરત જૈનમને પૂછે છે, “તેં એને ‘હા’ કેમ પાડી?” “અરે મમ્મી, વોટ્સ ધબીગ ડીલ? અને પછી તો હું એનો ‘સર’ બનીશ એટલે શીખવાડી દઈશ.” ત્યાં જ ભાઈ કહે છે, “જો બેટા, આવી રીતે કોઈ

પોતાનું કામ કઢાવવા સારું-સારું બોલે તો તેની વાતોમાં આવી નહીં જવાનું. તને ખબર છે કે ચોરી કરવામાં મદદ કરવી એ પણ ચોરી કર્યા બરાબર જ કહેવાય. શું તારે એવું કરવું છે?” “ના પપ્પા, બિલકુલ નહીં. હું એને અત્યારે જ ના પાડી આવું છું.” કહેતાં જ જૈનમે બારણાં તરફ દોટ મૂકી. જૈનમને જતાં જોઈ હસતાં-હસતાં ભાઈ બોલ્યા, “ચાચા એવા ભત્રીજા.” આ સુવિધને જરા અજુગતું લાગતાં એણે ભાઈને પૂછ્યું, “કેમ ભાઈ, આવું બોલ્યા ? હું નાનપણમાં આવું કરતો હતો?” “નાનપણનું તો મને યાદ નથી પણ...” કહેતાં ભાઈ અટકી જાય છે. “ભાઈ પ્લીઝ, કહોને આવું કેમ બોલ્યા?” સુવિધ ભાઈને ખૂબ આગ્રહ કરે છે. ભાઈ કહે છે, “જો સુવિધ, તું મારો નાનો ભાઈ છે, તું જીવનમાં આગળ

વધે એનો મને કેટલો આનંદ હોય? પણ, જ્યારથી તને આ પદવી મળી છે, ત્યારથી તને માનનો રંગ લાગ્યો છે. તને એમ છે કે બધાં તને માન આપે છે. પણ શું તે લોકો તારા વિચાર કે આચરણને માન આપે છે? ના, ભાઈ. માન તારા એ હોદ્દાને અપાય છે, જેનાં જોર પર ઝવેરી અને બીજા એવા કેટલાંય લોકોના કાળા કામને તેં ઢાંકી દીધાં છે. માત્ર પોતાનાં સ્વાર્થ ખાતર એ લોકો તારી આગળ પાછળ ફરે છે. તું સમજે છે ને, ભાઈ?” સુવિધ સ્વસ્થ થતાં કહે છે, “હા, ભાઈ.” મોટાભાઈ વાતને આગળ વધારતા કહે છે, “પદવીનો/હોદ્દાનો ઉપયોગ સમાજ અને દેશના સારા માટે થવો જોઈએ, એનો દુરુપયોગ કરાય જ કેમ?”

તને ખબર છે, દાદાશ્રી આ બાબતે શું કહે છે?.....





જ્ઞાનીની વૈજ્ઞાનિક દ્રષ્ટિએ...

આ ગાયો-ભેંસો આપણા સામું જોઈ રહે. બધી ગાયો આપણા સામું જોઈ રહે, અને પછી કાન હલાવતી હોય તો આપણે એમ સમજવાનું કે એ આપણને માન આપે છે?! એવું છે, આ તો બધું. આપણે મનમાં માનીએ કે આ લોકો બધાં આપણને માનથી જોઈ રહ્યાં છે! એ તો સહુ સહુના દુઃખમાં છે બિચારાં, સહુસહુની ચિંતામાં છે. એ તમારા માટે કંઈ પડી રહ્યાં છે? નવરાં છે? સહુસહુની ચિંતામાં ફર્યા કરે છે!

રોજ ચચ્યાર ગાડીઓ ઘર આગળ પડી રહે. મામાની પોળમાં પંદર રૂપિયાનું ભાડું, સંસ્કારી પોળ. આજથી પિસ્તાળીસ વર્ષ પર ક્યાં બંગલામાં લોકો રહેતાં હતાં?! મામાની પોળ બહુ ઉત્તમ ગણાતી હતી. તે દહાડે અમે ત્યાં મામાની પોળમાં રહેતાં હતાં અને પંદર રૂપિયાનું ભાડું. તે દહાડે લોકો સાત રૂપિયાના ભાડામાં પડી રહે, અમે પંદર રૂપિયામાં. આમ મોટા કોન્ટ્રાક્ટર કહેવાય એટલે બંગલામાં રહેવાવાળા મોટરો લઈને મામાની પોળમાં આવે. કારણ કે ઉપાધિમાં સપડાયેલા હોય. તે ઊંધું-છતું કરીને આવ્યા હોયને, તો ય એમને ‘પાછલે બારણે’ રહીને કાઢી મેલું. ‘પાછલું બારણું’ દેખાડું કે અહીં રહીને નીકળી જાવ. હવે ગુનો એણે કર્યો અને ‘પાછલે બારણે’ છોડાવી આપું હું. એટલે ગુનો મારા માથે લીધો. શેના સારુ? પેલું માન ખાવા સારુ! ‘પાછલે બારણે’ કાઢી મેલવું એ ગુનો નથી? આમ અક્કલથી દેખાડ્યું હતું પાછું, તે પેલા બચી જાય. એટલે પેલા અમને માનથી રાખે, પણ ગુનો અમને ચોંટે. પછી સમજાયું કે બેભાનપણામાં આ બધા ગુના થાય, માન ખાવા માટે પછી માન પકડાયું. તો ચિંતા થાય માનની!

અપમાન-સફળતાની સીડી તરીકે



રતન ટાટા

“મહાન” શબ્દ, એ “સામાન્ય લોકો” અને “મહાન લોકો” વચ્ચેનો તફાવત દર્શાવતો એક શબ્દ માત્ર નથી.... કેવી રીતે?.... આ વાર્તાથી આપણને એનું કારણ સમજાશે.

ટાટા ગ્રુપ એ ઔદ્યોગિક ગ્રુપોમાંનું ભારતનું બહુ મોટું ગ્રુપ છે. ઔદ્યોગિક સાહસોની સાથે સાથે તે ઉદ્યોગોમાં નૈતિક મૂલ્યો જાળવવા માટે પણ જાણીતા છે.

રતન ટાટા એક એવી વ્યક્તિ છે, જેમણે ભારતની સૌથી વધારે વિશ્વસનીય ઉદ્યોગની પરંપરાને જાળવી રાખી છે.

જ્યારે કોઈનું અપમાન થાય ત્યારે, તેમને ગુસ્સો આવે એ સ્વાભાવિક છે અને મહાન

વ્યક્તિઓ આ ગુસ્સાનો ઉપયોગ પોતાની ઔદ્યોગિક નીતિઓ, યોજનાઓ અને ધ્યેયો નક્કી કરવા માટે કરે છે. ટાટા ગ્રુપે તેમની પહેલી પેસેન્જર કાર, ટાટા ઈન્ડિકા, ૧૯૯૮માં બજારમાં મૂકી. રતન ટાટા એ સમયે ટાટા ગ્રુપનું નેતૃત્વ કરતા હતા અને પેસેન્જર કારના ઉદ્યોગમાં આવવાનો આ નિર્ણય, તેમનો જ હતો.

ટાટા ઈન્ડિકા કાર પહેલા વર્ષે નિષ્ફળ ગઈ અને પેસેન્જર કારના ઉદ્યોગમાં પ્રવેશવાનો આ પ્રયોગ નિષ્ફળ જતો હોય તેવું લાગ્યું. ઘણા લોકોએ રતન ટાટાને, આ પેસેન્જર કારનો આ ધંધો, વેચી દેવાની સલાહ આપી. રતન ટાટાને આ વિચાર યોગ્ય લાગ્યો અને ટાટા ઈન્ડિકામાં રસ ધરાવતી ફોર્ડ મોટર કંપનીને આ માટેનો પ્રસ્તાવ મોકલવામાં આવ્યો. રતન ટાટા અને તેમના નજીકના સભ્યોની ટીમ આ અંગે ચર્ચા કરવા ડીટ્રોઈટ પહોંચી. ડીટ્રોઈટ, ફોર્ડનું હેડ ક્વાર્ટર (મુખ્ય મથક) છે અને અમેરિકાનું મહત્વનું

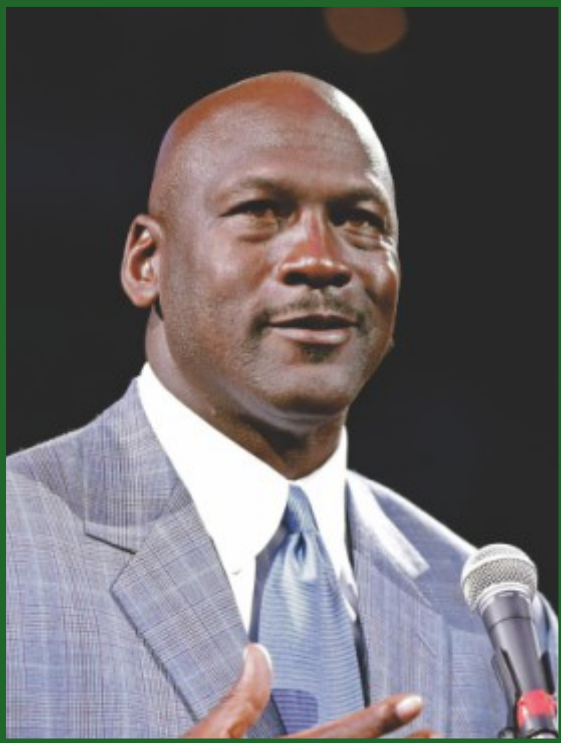
ઓટોમોબાઈલ ઉદ્યોગનું સેન્ટર ગણાય છે.

ત્રણ કલાકની મીટિંગ દરમિયાન ફોર્ડના સભ્યોનું વર્તન, ટાટાના પ્રતિનિધિઓ પ્રત્યે અપમાનજનક હતું એમ લાગ્યું. મીટિંગમાં ફોર્ડના ચેરમેન બીલ ફોર્ડે રતન ટાટાને કહ્યું, “તમે પેસેન્જર કારના બિઝનેસ વિષે કંઈ જાણતાં ન હતા, તો પણ તમે કેમ આ ક્ષેત્રમાં પડ્યા? અમે આ ધંધો ખરીદીશું તો એ તમારા પર ઉપકાર થશે.” રતન ટાટાએ પાછા ફરી જવાનો નિર્ણય કર્યો. મુસાફરી દરમિયાન ટાટા, અપમાનિત થયાની લાગણીથી, બહુ વ્યગ્ર અને વિચારમગ્ન રહ્યા.

શરૂઆતની નિષ્ફળતા પછી, ટાટા મોટર્સે, પેસેન્જર કારના ધંધામાં સારો દેખાવ કર્યો; જ્યારે એ જ સમયગાળામાં બીલ ફોર્ડનો દેખાવ બહુ ખરાબ રહ્યો. જેગુઆર-લેન્ડ રોવરથી ફોર્ડને ભારે નુકસાન થયું હતું. ૨૦૦૮માં જ્યારે ફોર્ડ કંપનીનું દેવાળુ નીકળે એવી સ્થિતિ હતી, ત્યારે ટાટા શ્રુપે, ફોર્ડને તેમની લક્ઝરી કારની બ્રાંડ જેગુઆર-લેન્ડ રોવર ખરીદવાનો પ્રસ્તાવ મૂક્યો. બીલ ફોર્ડ, તેમની ટીમ સાથે “બોમ્બે હાઉસ” પહોંચ્યા. મુંબઈનું “બોમ્બે હાઉસ” ટાટા શ્રુપનું હેડ ક્વાર્ટર છે. આ સોદો જી ઈ ૨.૩ બિલિયનમાં નક્કી થયો, જેની તે વખતે ભારતમાં કિંમત રૂ. ૯૩૦૦ કરોડ હતી.

મીટિંગમાં બીલ ફોર્ડે, રતન ટાટાને કહ્યું, “તમે જેગુઆર-લેન્ડ રોવર ખરીદી, અમારા પર બહુ મોટો ઉપકાર કર્યો છે.”

જેગુઆર-લેન્ડ રોવરની માલિકી હવે ટાટા શ્રુપ પાસે છે અને અત્યારે તે નફો કરી રહી છે.



માઈકલ જોર્ડન

નિષ્ફળતાની રૂપરેખા

૧૯૭૮માં કોલેજના બીજા વર્ષમાં ભણતા માઈકલ જોર્ડને, લેની હાઈસ્કૂલની, વર્સિટી યુનિવર્સિટી બાસ્કેટબોલ ટીમમાં સ્થાન પામવા માટે ઘણી મહેનત કરી, પણ જ્યારે સૂચિ (લિસ્ટ) જાહેર થઈ ત્યારે તેમાં જોર્ડનનું નામ ન હતું. જો કે, તેને વર્સિટી (યુનિવર્સિટી)ની જુનિયર ટીમમાં રમવા માટે તૈયારી કરવાનું કહેવામાં આવ્યું.

કોચની દ્રષ્ટિએ, બીજા વર્ષમાં ભણતા જોર્ડનને જૂનિયર વર્સિટી ટીમમાં રાખવું તાર્કિક હતું પરંતુ આ ટીમના પ્લેયર્સનું લિસ્ટ બહાર પડ્યું ત્યારે પણ તેમાં જોર્ડનનું નામ ન હતું. પંદર વર્ષનો જોર્ડન

એકદમ હતાશ થઈ ગયો એના માટે આ સૌથી મોટી હાર અને નિષ્ફળતા હતી. “હું મારા રૂમ(ઓરડા)માં ચાલ્યો ગયો, દરવાજો બંધ કરી રડી પડ્યો. હું મારું રુદન રોકી ના શક્યો. તે વખતે ઘરમાં બીજું કોઈ ન હોવા છતાં મેં રૂમનો દરવાજો બંધ જ રાખ્યો, કારણકે મને કોઈ સાંભળી કે જોઈ ના જાય એ મારા માટે અગત્યનું હતું.” જોર્ડનનું દિલ તૂટી ગયું હતું અને જો તેની માતાએ તેને સમજાવ્યો ન હોત તો તે કાયમ માટે સ્પોર્ટ્સ (રમત) છોડી દેવા તૈયાર થયો હતો.

પોતાની નિષ્ફળતામાંથી ઉગારવા માટે જોર્ડને, એવું જ કર્યું જે એક ચેમ્પિયન(વિજેતા) કરે. તેણે પોતાની નિષ્ફળતા અને હતાશાનો ઉપયોગ સારા બનવા માટે કર્યો. તેની જૂનિયર વર્સિટી ટીમ માટે પસંદગી થઈ અને એણે બેહદ મહેનત કરી. “જ્યારે જ્યારે હું ‘વર્ક આઉટ’(અભ્યાસ/પ્રેક્ટીસ) કરતાં થાકી જતો અને મને લાગતું કે મારે હવે આરામ કરવો પડશે, ત્યારે હું મારી આંખો બંધ કરી એવું જોતો કે લોકર રૂમમાં જે લિસ્ટ છે, તેમાં મારું નામ જ નથી અને આવું વિચારતાં જ, હું મોટે ભાગે ફરી પ્રેક્ટીસ કરવા લાગી જતો.”

જોર્ડનના જીવનનો ક્રમ થઈ ગયો હતો કે, જીવનમાં આવતી હતાશા કે વિઘ્નોના પરિણામે પ્રયત્નો બમણાં થઈ જતાં. તેની હાઈસ્કૂલનો પ્રતિસ્પર્ધી ખેલાડી, કેની ગેટીસન, કે જેણે, હાઈસ્કૂલ સ્ટેટ ચેમ્પિયનશીપમાં, પોતાની ટીમનું નેતૃત્વ કરી, જોર્ડનની ટીમને હરાવી હતી, એમણે આમ જણાવ્યું કે, “તમારે સમજવું જોઈએ કે એને ક્યાંથી શક્તિ મળે છે? શું એને શ્રેષ્ઠ બનાવે છે? મોટાભાગના લોકો માટે હારનું દુઃખ ક્ષણિક હોય છે, જ્યારે જોર્ડન, હારને ગંભીરતાથી લઈ તેને તાજી રાખે છે. કારણ આજે એ જે છે એનો મહત્વનો આજ ભાગ છે.”

હાર પછી સફળતાનો ક્રમ જોર્ડન સાથે યુનિવર્સિટી ઓફ નોર્થ કેરોલીના અને પછી, NBA સુધી ચાલ્યો. અવિરત મહેનતના ફળ સ્વરૂપે એણે અનેક રેકોર્ડ્સ તોડ્યા (વિક્રમો સર્જ્યા), અને NBAના ઈતિહાસમાં સૌથી વધારે ચંદ્રકો અને સન્માન મેળવનાર ખેલાડી બન્યો. બાસ્કેટબોલની રમતને અમેરિકામાં અને આંતરરાષ્ટ્રીય સ્તરે જબરજસ્ત પ્રસિદ્ધિ પમાડવાનું શ્રેય પણ તેને આપવામાં આવે છે. તે બાસ્કેટબોલના ક્ષેત્રમાં નવી પેઢી માટે પ્રેરણારૂપ બની રહ્યો, જેમાં, લેબ્રોન જેમ્સ હવાન વેડ અને કોબે બ્રીયેન્તનો સમાવેશ થાય છે. “ચેમ્પિયન” શબ્દની કલ્પના, માર્કલ જોર્ડનને યાદ કર્યા વગર ના થઈ શકે. નિષ્ફળતા એ સફળતાનું પહેલું પગથિયું છે’, વાક્યની યથાર્થતા દર્શાવતું શ્રેષ્ઠ ઉદાહરણ જોર્ડન સિવાય બીજું કોઈ ન હોઈ શકે.

યુવક

2017

17-21 વર્ષના
યુવાન ભાઈઓ માટે

૧૮ થી ૨૨ જૂન,
અમરેલી ત્રિમંદિરે...

યુવાનોની આધ્યાત્મિક પ્રગતિ
માટે આનંદ-ઉલ્લાસ સાથે
ઉજવાતી શિબિર

પદ ભક્તિ, પ્રકાશ, ગરબા, રમતો અને પ્રવૃત્તિઓ,
પીકનીક, આપ્ત સંકુલના ભાઈઓ સાથે સત્સંગ

તો આજે જ રજીસ્ટ્રેશન કરો : youth.dadabhagwan.org

વધુ માહિતી માટે સંપર્ક કરો - ૮૧૫૫૦૦૭૪૮૦

અકમ યુથ

21

ચેલેન્જ

એક ડોક્ટર હતા..

હંમેશાં ખુશ રહે..

એક દિવસ એક મિત્રે તેમને સવાલ કર્યો કે
તું દરેક સંજોગોમાં આટલો ખુશ કેવી રીતે રહી શકે છે?

ડોક્ટરે જવાબ આપ્યો કે, મારી દવા ઉપરથી હું

જિંદગી જીવતાં શીખ્યો છું !

દવા ખાઈને નહીં પણ

દવા પાછળનું તાત્પર્ય સમજીને!

ડોક્ટરે મતલબ સમજાવ્યો કે, આપણા મોઢામાં ચોકલેટ

હોય તો આપણે ચગળ્યા રાખીએ છીએ અને

દવાની કડવી ગોળી હોય ફટ દઈને ગળેથી નીચે

ઉતારી દઈએ છીએ..

બસ આવું જ જિંદગીનું છે !

અપમાન હોય તેને ગળેથી નીચે

ઉતારી નાખવાનું અને માન આવે એવું હોય એને

ચગળ્યા રાખવાનું...!!!

તમે તમારા જીવનમાં અપમાન માંથી સફળ રીતે બહાર આવ્યા હોય તેવા અનુભવો અમને નીચેના
સરનામે મોકલી આપો.

 **Email** - akramyouth@dadabhagwan.org

 **Facebook** - <http://facebook.com/akramyouth.mag>

 **Twitter** - @AkramYouth

ચલો રમીએ

આપેલ વાક્યોમાંથી નીચે લીટી કરેલ શબ્દો નીચેના ટેબલમાં શોધો.

- ૧) માન હું કંઈક છું' ના સ્વરૂપે હોય છે.
- ૨) વધુ પડતું માન(અહંકાર), એ અભિમાન છે.
- ૩) માનની અપેક્ષાથી વ્યગ્રતા ઊભી થાય છે.
- ૪) માનની વધારે પડતી અપેક્ષા રાખવી, એ ભીખમાં ખપે છે.
- ૫) માનની ભીખ, વ્યક્તિને આધ્યાત્મિક માર્ગથી દૂર કરી દે છે.
- ૬) ગર્વરસ ચાખવાથી જાગૃતિ ઓછી થઈ જાય છે.
- ૭) જ્યારે માણસને માનનો કેફ ચડેલો હોય છે ત્યારે તે કદરૂપો દેખાય છે.
- ૮) અહંકાર ત્યારે જ ઊભો થાય છે, જ્યારે માણસ બીજાને પોતાના કરતાં નીચો જુએ છે.
- ૯) ત્રાગું , એ અત્યંત તીવ્ર દુરાગ્રહ છે.
- ૧૦) ક્રોધ એ માનનો પોષક છે.
- ૧૧) 'હું કંઈક છું' ના આવરણને કારણે વ્યક્તિ, બીજાનો તિરસ્કાર કરવા લાગે છે.
- ૧૨) તમારી માનની ભીખને પરિણામે જ, તમારે અપમાન પણ ભોગવવું પડે છે.
- ૧૩) લોકો તમારી આવડતને કારણે તમારા વખાણ નથી કરતાં, પણ તમારા પુણ્યના ઉદયને પરિણામે તમારા વખાણ થાય છે.
- ૧૪) માન એ એક કષાય છે.
- ૧૫) માન ચાખવાનો કોઈ વાંધો નથી, પણ માન આપનાર વ્યક્તિ પ્રત્યે રાગ ના થવો જોઈએ.

અ	મા	ન	સ	લ	વ	ન	મ	પુ	ણ્ય
નુ	વો	સ	ક	લી	ય	તિ	ર	સ્કા	ર
અ	મા	વ	તા	ગ્ર	વ્ય	પ્ર	જા	સ	ની
પે	પો	ભી	ખા	અ	પ	મા	ન	ગૃ	ર
ક્ષા	ક	અ	દુ	ગ્ર	ભી	ર	અ	સ્કા	તિ
કો	દુ	ન	ભિ	હ	રા	ખ	પ	વી	ર
ખ	રા	ક	શ્ર	મા	ભ	ધ	ધ	કો	જ
ક	ગ્ર	દ	ઈ	ક	ન	ત્ર	ધ	ક્ષ	ણ
ખા	હ	રૂ	આ	ઊ	ચો	જ	રા	ગ	ઉ
ય	જ	પો	ત	ની	અ	ઓ	આ	ખ	થ

મે ૨૦૧૭

વર્ષ-૫, અંક-૧

સળંગ અંક-૪૯

અક્રમ યુથ

Date of Publication: 22nd of Every Month

RNI No. GUJGUJ/2013/53113

Reg. No. G-GNR-310/2017-2019

Valid up to 31-12-2019

LPWP Licence No. CPMG/120/2017

Valid up to 31-12-2019

Posted at Adalaj Post Office

on 22th of every month

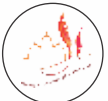
ઠુ ઘડી ગાઠ્ઠા

દીકરો: મમ્મી મને ૬:૦૦ વાગે ઊઠાડજે.

મમ્મી: ૫:૩૦ વાગે, બેટા ઊઠી જા, ૬:૦૦ વાગ્યા. ૫:૪૦ વાગે, બેટા ઊઠી જા, ૬:૦૦ વાગી ગયા. ૫:૫૦ વાગે, બેટા ઊઠી જા, ૬:૦૦ વાગી ગયા. . . ૬:૦૦ વાગે, બેટા ઊઠી જા, ૭:૦૦ વાગી ગયા.

શાંતા: મારા હસબંડનું હાર્ટનું ઓપરેશન કરવાનું છે. પેલી એપોલો હોસ્પિટલ કેવી છે? . .

કાંતા: બેકાર છે. ત્યાંની કેન્ટીનમાં પંજાબી ડીશ સાવ ઠેકાણા વગરની મળે છે અને ચાયનિઝ તો મળતું જ નથી...



Send your suggestions and feedback at: akramyouth@dadabhagwan.org

Printed and Published by Dimple Mehta on behalf of Mahavideh Foundation-Owner.

Printed at : Amba Offset, B-99, K6 Road, Electronics GIDC, Sector 25, Gandhinagar - 382044, Gujarat, India

